

delse af ordningen med udlæg efter regning kan således føre til, at eksportsælgere m.fl. ikke fuldt ud får refunderet de udgifter, der afholdes på virksomhedens vegne.

4. Det foreslås derfor, at arbejdsgiveren skattefrit skal kunne udbetale et beløb svarende til 60 pct. af godtgørelsessatsen til dækning af udgifter ved rejse i udlandet, som ikke kan dokumenteres og derfor ikke refunderes ved udlæg efter regning, mens de dokumenterbare udgifter afholdes ved udlæg efter regning. Såfremt der ikke er fastsat satser for det enkelte land, udgør satsen 60 pct. af 350 kr. eller 210 kr. pr. dag. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse, såfremt arbejdsgiveren afholder udgifterne direkte.

De gældende bestemmelser fastsat af Ligningsrådet, hvorefter der skal ske procentvis reduktion af den skattefrie godtgørelse, når visse måltider refunderes ved udlæg efter regning, er herefter bortfaldet. Arbejdsgiveren kan vælge mellem to muligheder. Den ene er at udbetale godtgørelse efter Ligningsrådets satser uden yderligere refusion af de udgifter, godtgørelsen tilsigter at dække. Den anden er at dække alle lønmodtagerens udgifter ved refusion efter regning i det omfang, det er muligt, og herudover udbetale en skattefrie godtgørelse på op til 60 pct. af Ligningsrådets takster. Såfremt kun en del af lønmodtagerens regninger refunderes, kan der udbetales en skattefrie godtgørelse på 60 pct. af Ligningsrådets satser, men lønmodtageren vil i så fald kunne opnå fradrag for de dokumenterede merudgifter, som arbejdsgiveren ikke har dækket, i de omfang de overstiger den skattefrie godtgørelse. Udgifterne kan dog kun fradrages med det beløb, hvormed, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger 3.000 kr., jfr. ligningslovens § 9, stk. 1.

Når fortæringsudgifterne dækkes efter regning, kan lønmodtageren i den gældende ordning vælge mellem at få udbetalt en skattefrie godtgørelse på 25 pct. af Ligningsrådets sats til dækning af udkomputerede udgifter eller at foretage et tilsvarende fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det er ikke fundet rimeligt at opretholde denne ordning, når satsen forhøjes til 60 pct. Udbetaler arbejdsgiveren ikke godtgørelse ved siden af de udgifter, der er refunderet efter regning, kan lønmodtageren herefter ikke fradrage det beløb, der kunne have været udbetalt skattefrit. Tilsvarende gælder, såfremt udbetaling sker med et lavere beløb end 60 pct. af Ligningsrådets satser. Når arbejdsgiveren ikke ønsker at udbetale godtgørelse udover udlæg efter regning, vil dette nor-

malt skyldes, at lønmodtageren efter arbejdsgiverens vurdering ikke har yderligere udgifter.

Kontrolmæssigt er ordningen enkel, da kontrollen alene sker hos arbejdsgiveren. Da ordningen i realiteten er en beløbsmæssig udvidelse af en allerede eksisterende ordning, vil den ikke medføre øget administration.

Til § 1, nr. 7.

1. Forslaget går ud på, at de gældende regler om standardfradrag for merudgifter ved lønarbejde i udlandet også skal gælde for eksportmedarbejdere.

Hvis en eksportmedarbejder uafbrudt opholder sig i udlandet i mere end 2 måneder, kan den pågældende herefter på samme måde som de, der er omfattet af de gældende regler om udlandsstandardfradraget, få fradrag uden dokumentation for merudgifterne ved udlandsopholdet. For eksportmedarbejdere, hvis udlandsophold ofte vil være af kortere varighed end 2 måneder, skal der endvidere gælde den særlige regel, at de også kan opnå udlandsstandardfradraget, hvis medarbejderen samlet er bortrejst i mere end 100 døgn i løbet af indkomståret selv om de enkelte rejsers varighed er under 2 måneder.

2. Efter de gældende regler i Ligningsrådets anvisning gives der lønmodtagere, som er fuldt skattepligtige her til landet, uden dokumentation for merudgifterne et standardfradrag for arbejde i udlandet. Det er en betingelse, at arbejdet udføres for en dansk eller udenlandsk arbejdsgiver under uafbrudt ophold i udlandet i mindst 2 kalendermåneder.

Frdraget tilkommer ikke lønmodtagere, der er beskæftiget ved et arbejdssted i Danmark eller i Grønland og i medfør af denne beskæftigelse udfører arbejde (rejser) i udlandet, f.eks. handels- og forretningsrejsende, tilsynsførende, eksportchauffører, flypersonale, der er stationeret her i landet og lignende. Frdraget tilkommer endvidere ikke lønmodtagere, der udfører arbejde til søs eller lønmodtagere, der i tilknytning til arbejde i udlandet er berettiget til godtgørelser, som omhandlet i statskattelovens § 5 d eller til udetillæg o.lign. i ligningslovens § 7 r. Frdraget tilkommer heller ikke lønmodtagere, hvis arbejde ikke er forbundet med natophold i udlandet (grænsegængere).

Standardfradraget ydes med et procentfradrag i pengelønnen og efter særlige regler vedrørende kost og logi m.v.